

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI.

ZATURDAG den 19den APRIL, 1828.

N. 16

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten.

Ontvangen hebbende van Zyne Excellentie den Commissaris Generaal van Zyne Majesteit den Koning voor 's Ryks West-Indische bezittingen, een besluit van hoogdenzelven gedagteekend te St. Eustatius den 28sten Maart ll. No. 11, niet het daarby gearresteerde tarief van leges welke, behalve het zegel regt, door de ambtenaren in deze kolonie Curaçao mogen worden ontvangen.

Hebben goedgevonden en verstaan aan het voormelde besluit en het daarby gevoegde tarief tot informatie en naderig van alle belanghebbenden publiciteit te geven zoo als zulks geschiedt by deze; luidende dezelve als volgt. No. 11.

IN NAAM DES KONINGS.

WY JOHANNES VAN DEN BOSCH, Generaal Major, Ridder van de Derde Classe der Militaire Willems Orde, Zynre Majesteits Commissaris Generaal voor de West-Indische bezittingen.

Herzien het bestaande Tarief voor de Leges en expeditie gelden der Colonie Curaçao.

Gelet op art. 1 van het reglement, houdende het nieuwe stelsel van Belastingen voor Curaçao, onder opvolgende goedkeuring van Z. M. den Koning gearresteerd by ons besluit van den 15den February 1828.

Hebben goedgevonden en verstaan.

Art. 1.

Onder gelyke goedkeuring van Z. M. te arresteren gelyk gearresteerd wordt by deze, het hiernevens gevoegde Tarief van Leges welke, behalve het zegel regt, door de ambtenaren in de colonie Curaçao mogen ontvangen worden; hetwelk zal gerekend worden te zyn ingegaan met den eersten Maart J. L. behoudens zoodanige wyzigingen, als gedurende ons verblyf in deze gewesten zullen noodig bevonden worden.

Art. 2.

Uittreksel van dit Tarief voor zoo veelkyl aangaat, zal duurzaam worden voorgehangen in alle de bureaux en kantoren waar dezelve Leges geheven worden.

Art. 3.

De resp. autoriteiten of ambtenaren zullen gehouden zyn zich supelyk aan dat Tarief te houden, zonder iets daar en boven te mogen vorderen, op straffe van knevelary.

Gedaan te St. Eustatius den 28sten Maart 1828.

(geteekend) **J. VAN DEN BOSCH.**

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Secretaris by het Commissariaat Generaal,
(geteekend) **J. JABOT.**

TARIEF van de Leges welke, behalve het zegelregt, door de Ambtenaren in de Colonie Curaçao mogen worden ontvangen.

Ten behoeve van de ambtenaren, ten welker bureau de stukken vervaardigd en uitgereikt worden:

Voor dispositien op requesten, afschriften van of extracten uit alle acten, registers, documenten, in zoo ver die aan particulieren worden uitgereikt, voor de eerste blad. schrift f 0 20

Voor elk der volgende bladzyde mits bevattende 18 regels gewoon schrift f 0 15

Ten behoeve van de koloniale of gemeente kas, naar gelang de acten voor het Coloniaal of Gemeente Bestuur worden opgemaakt zal betaald en door den ambtenaar die dezelve opmaakt ontvangen en verantwoord worden.

Voor een certificaat om hetwelk verzocht is f 2 50

„ een interdict ten verzoeke van een particulier persoon door den Commissaris van Politie gedaan „ 5 00

„ een vrybrief „ 2 50

„ eene publieke advertentie by publicatie ten verzoeke van een particulier persoon „ 5 00

„ eene attestatie de vita „ 0 50

„ „ attestatie de morte „ 1 00

„ „ acte van legalisatie „ 2 00

„ Legalisatie onder attestatie de vita geplaatst Gratis

„ een Burger brief „ 25 00

„ een edictale citatie, driemaal aftekendigen en aan te plakken „ 10 00

„ een vonnis „ 2 00

„ een permit „ 1 00

„ het registreren eener Commissie of acte van aanstelling ter Algemeene Secretary „ 5 00

Ten behoeve van de koloniale kas, by de uitreiking van Commissien of acten van aanstellingen aan benoemde ambtenaren een en een half percent der inkomsten van het amt.

Ten behoeve van de natenoemene Collegien en ambtenaren zal wyders geheven worden.

Voor het houden eener buitengewone vergadering van eenig gevestigd Collegie ten verzoeke van een particulier persoon gelykelyk onder de Leden (de president en Secretaris uitgezonderd) te verdeelen f 20 00

Voor het aantekenen der huwelyks geboden aan huis, ten voordeele van den ambtenaar der meente welke daarmede belast is „ 8 00

Ten behoeve van den Rooimeester.

Voor een advertisement ter verkoop van Plantagien, huizen, vaartuigen, slaven, enz. f 5 00

„ een slaaf „ 2 50

„ een advertisement ter verkoop van provisie, drooge goederen, huysraad, enz. „ 1 00

„ van plantagien, om rond te zenden wanneer zulks begeerd wordt „ 5 00

Voor van Venduen die uitgesteld of gecontinueerd worden f 0 50

„ vacatie als de vendu a gezegd wordt „ 1 00

„ een extract uit het vendu boek „ 1 00

„ „ do. grooter dan één vel, per vel „ 1 00

„ het opslaan en nazien der vendu boeken voor ieder jaar „ 0 50

„ het omroepen in de Stad, aan de overzyde, Pietermaay en op Scharlo, eens op elk dier plaatsen „ 0 50

„ vacatie om de Vendu aan de Overzyde, Pietermaay, Scharlo, of op eene timmerwerf te houden „ 5 00

Ten behoeve van den Rooimeester.

Niemand zal, by koop of verkoop van vaste goederen verplicht zyn van den Rooimeester gebruik te maken, alleen by het ontstaan van verschil over de rooyingen zal hy ter beslissing daarvan kunnen geroepen worden als wanneer door hem die in het ongelyk gesteld wordt of zynen dienst ingeroepen heeft betaald zal worden.

Voor het rooyen in de Stad en aan de Overzyde f 6 00

tot aan de Hel, op Scharlo, den Rooden weg beneden Carthagena, op den Overzidschen berg, en in de oost- of middel divisie „ 12 00

Doch indien er kustlanden by de plantagien zyn, als dan „ 25 00

In de West divisie „ 25 00

Wordende onder het rooyen begrepen alle inspectien die de Rooimeester op requisitie doet, zullende hy voor de certificaten die van hem wegens de rooying of inspectie verlangd worden, niets daarenboven berekenen mogen.

Voor afschriften van rooibrieven of certificaten uit zyne boeken getrokken f 2 00

Voor het meten van vaartuigen zal betaald worden.

Voor een vaartuig van 10 ton en daaronder „ 8 00

boven 10 tot 30 ton „ 13 00

„ 30 „ 60 „ „ 20 00

„ 60 „ 100 „ „ 26 00

„ 100 „ „ „ 32 00

De helft van de opbrengst van het meten der vaartuigen zal gestort worden in de kas der Colonie, zullende de wederhelft door den Rooimeester genoten worden.

De grootte van eenig vaartuig by meting eens bepaald zynde, behoeft hetzelfde niet meer gemeten te worden, ten ware het door vertimmering vergroot of verkleind mogt zyn, in welk geval de meting zal moeten worden herhaald, en wel zoo dikwerf eens zoodanige verandering plaats heeft.

Ten behoeve van den Deurwaarder.

Voor arresten op personen of goederen, roerende of onroerende de acte en het relaas daaronder begrepen f 2 00

„ de onthefing van een arrest „ 0 50

„ eene citatie in zake dienende voor een der justitieele Collegien „ 1 00

„ id. voor Commissarissen ter rolle „ 0 50

„ het rooyen eener citatie „ 0 50

„ eene citatie by edicte om driemaal aftelesen telkens „ 3 50

„ het brengen ter rolle &c. eener citatie by edicte van boedels „ 1 00

„ de vertooning eener sententie „ 0 50

„ eene sommatie of renovatie „ 0 50

„ mondelinge aanzegging of afvraging „ 0 50

„ het stellen en ontvangen eener acte van cassatie „ 1 00

„ het doen van interdict, schriftelyke insinuatie, denunciatie en dergelyke acten „ 2 00

„ het delogeren buiten vacatie en te doene kosten „ 4 00

„ het schryven eener missive naar Aruba en Bonaire „ 1 00

„ de insinuatie van een interrogatoir &c. „ 1 00

„ het beleggen van eene comparitie tot verkoop of anders „ 2 00

„ het dirigeren eener executie „ 6 50

„ het in arrest of bewakender hand nemen te zamen met de acte en het relaas „ 2 00

„ het inventariseren, de acte of copie van den inventaris, houdende 18 regels per bladzyde gewoon schrift, voor elke bladzyde „ 0 15

„ iedere vacatie in het district van de stad of daarbuiten „ 3 00

„ eene publicatie „ 2 50

„ het bezorgen en aanplakken derzelve ter gewoone plaatse „ 1 00

„ het opmaken en overleggen van Rekening Courant, &c. „ 5 00

„ een gang naar eene plantagie in executie „ 10 00

„ vacatie by het passeren van eenen koopbrief, „ 3 00

„ id. by het rooyen van eenig onroerend goed, „ 3 00

„ het beteekenen eener gyzeling, met de acte en het relaas „ 2 00

„ de gyzeling zelve, als die 14 dagen kan duren (doch anders voor den eersten dag f 2 00, en iedere dag meer nog f 1 00, behalve nog even zoo veel voor den herbergier, by wien de gyzeling gehouden wordt.)

Indien citatie, arresten, interdicten, sommatien, renovatien, insinuatien en andere aanzeggingen; zoo mede executien, inventariseren, delogeren als andersints, buiten de stad geexploiteerd worden, zal de Bode, buiten en behalve het vorenstaande nog voor gang mogen berekenen als volgt.

Op Pietermaai.

In de Wyk No. 1. „ 0 25

„ „ „ 2. „ 0 50

„ „ „ 3. } „ 1 00

„ „ „ 4. } „ 1 00

In de Wyk No. 1. Aan alle huizen gelegen in de Breede Straat f 0 25

aan alle huizen gelegen benoorden de Straat „ 0 50

„ 2. Aan alle huizen gelegen in de Breede Straat „ 0 40

aan alle huizen gelegen benoorde de straat „ 1 00

3. } „ 0 25

4. } „ 0 50

5. } „ 0 50

Op Scharlo „ 1 00

Op Plantagien per uur gaans „ 1 50

Ingeval eenig debiteur onvermogend niet zyn om de Leges by dit Tarief vermeld aan den Deurwaarder te voldoen, het welk ter beslissing zal staan van den Raad, zullen goene Leges aan hem worden te goed gedaan, maar zal hy gehouden zyn, in dit geval zyne diensten *Gratis* te leenen.

De helft der natenoemene Leges zullen komen ten voordeele van den onderschout, de andere helft ten voordeele van het Gemeente Bestuur hetwelk tevens de schade van de minvermogende dragen zal.

Voor het sluiten en ontsluiten van iemand die gevangen gezet wordt f 6 00

(Te vorderen en te betalen op de natenomede manier)

1. Van den meester die zynen slaaf heeft gevangen gezet of wiens slaaf als weglooper is opgevat, en niet wanneer de slaaf van wege het Officie wordt vastgezet.

2. Van ieder ander persoon die in de kosten der Justitie vervalt, en in staat is te betalen.

„ vacatie by het dirigeren eener executie „ 4 00

„ het delogeren „ 6 00

„ vacatie deswege „ 4 00

Voor vacatie by eenigen dienst of verzoek van particulieren wanneer die dienst niet behoort onder de zoodanigen die *ex officio* voor den onderschout moeten bezwezen worden ter beoogching van den president van het Gemeente bestuur, en in geval van verschil daartoe met particulieren, als dan ter beslissing van den Regter.

In het Staes district f 4 00

de Oost of middel divisie „ 6 00

En in de West divisie „ 12 00

Voor het houden van Gyzeling den eersten dag „ 2 50

en voor iederen dag meer dat de gyzeling duurt, tot veertien dagen toe „ 1 00

„ het apprehenderen van iemand uit kracht eener sententie van apprehentie of executie daar onder het sluiten en ontsluiten gerekend „ 6 00

„ het bestellen van een interdict „ 6 00

„ de dienaren der Justitie die by het dirigeren van executien of het delogeren, assisteren ieder per dag „ 0 80

„ dezelve of anderen die eenen weglooper oppvatten „ 12 00

De Aanspreker.

Voor den dienst by eene begravenis zoo wel het kennis geven wegens het aisterven en het bestellen van het lyk, of wel voor de kennis geving alleen zoo als begeerd wordt „ 8 00

Doch uit een der Armen Kassen betaald wordende als dan „ 2 50

„ een extract uit het Doodregister „ 6 00

De Doodgraver.

Voor een graf voor een volwassen Persoon „ 4 00

„ „ „ Kind „ 2 00

„ het inzetten van een Lyk van een volwassen Persoon „ 2 00

„ het inzetten van een Lyk van een Kind „ 1 00

„ de huur van de groote baar „ 5 00

„ „ „ „ kleine do. „ 2 50

De huur van de baar verminderd op de helft, wanneer dezelve uit eene Armen Kas wordt betaald. Wanneer de vorenstaande diensten buiten het district van de stad worden gedaan, als dan voor het graf en het inzetten van het lyk dubbel, doch voor de huur van de baar groot en klein, als volgt

In de Oost Divisie 1 district f 16 00

2 dito „ 12 00

3 dito „ 8 00

„ „ Middel „ 1 dito „ 8 00

„ „ „ 2 dito „ 12 00

„ „ West „ 1 dito „ 32 00

„ „ „ 2 dito „ 24 00

„ „ „ 3 dito „ 16 00

De doodgraver betaalt zelf zyn bedienden.

De Omroeper.

Voor het omroepen in de stad, van gouvernements wege eens op iedere gewone plaats te zamen „ 1 30

„ het omroepen van Gouvernements wege in de stad, aan de overzyde der haven, op pietermaai, en scharlo, eens als boven „ 5 00

„ het omroepen in de stad van wege particulieren eens op iedere gewone plaats te zamen „ 1 50

„ het omroepen van wege particulieren in de stad, aan de overzyde der haven, op pietermaai en Scharlo even als boven „ 8 00

De Ykmeester.

Voor het yken van een schepel of een half dito „ 0 20

„ „ „ „ maat van 6 kannen tot „ 0 15

„ 12 kan „ 0 15

„ het yken van een maat van 1 tot 1-8 kan, „ 0 05

„ „ „ „ El „ 0 05

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert omc laatste.

- INGEKLAARD—MAART.
- 12. brik Willem Prince, Webber, St. Eustatius
 - bark Catharina, Grisant, Puerto Cabello
 - 14. golet Dorothea, Evertsz, Aruba
 - 17. bark Mary, Palm, Bonsire
 - golet Gouv. Cantz'laar, De Haseth, St. Eustatius
- UITGEKLAARD—MAART.
- 12. golet Helena, Eltino,
 - golet Overste von Scholten, Krög,
 - 14. bark Charles, Levreau,
 - golet Fingel, Dupin,
 - 15. bark Maria Manuela, Fernandez,
 - Sin Pensar, Martis,
 - golet Dorothea, Evertsz,
 - Favorite, Danies,
 - 17. — Twee Broeders, Apitsz,
 - La Calipso, Tevenaar,
 - 18. — Anna Catharina, Brunow,
 - Mathilda, Briché,

Op laatstleden Maandag is het Nederlandsche brik schip Maria Petronella, Kapitein De Boer, van Amsterdam, alhier aangekomen; hetzelfde is te St. Martin en St. Eustatius aangeweest, waardoor de berigten welke wy met hetzelfde ontvangen hebben tot dezelfde dagteekening loopen als die, welke per de Alida ontvangen zyn.

Met de aankomst van eene schoener van St. Eustatius vernemen wy, dat de stoom pakket Curaçao, op den 10den dezer op gemeld eiland van Suriname was aangekomen, en zoude weder naar dezelfde plaats vertrekken, ten einde depechen aan Z. E. den Commissaris Generaal J. van den Bosch overtebrengen. De stoom pakket heeft 26 dagen overtocht naar Suriname gehad en zal nu verplicht zyn een der bovenwinds eilanden (zoo men zegt St. Kite) aan doen, om zich van steenkolen te voorzien.

Z. E. de Commissaris Generaal is op den 2den dezer naar Suriname vertrokken.

Met de brieven zak per de stoom pakket zyn alhier Nederlandsche kouranten ontvangen loopende tegen het laatst van January II., dus hebben wy geene jongere berigten dan die welke wy onze lezers reeds uit Engelsche kouranten medegedeeld hebben.

DE GRIEKSCHE KERK.

Het kleine getal mannen, welke het onderrigt van Jezus zelf genoten hadden, bragten dit van hem ontvangene licht van Jeruzalem tot de naburige en meer afgelegen landen over. Paulus heeft echter het meeste toegebragt tot de uitbreiding dier leer. In de latere tyden van het Romeinsche ryk heerschte reeds het Christendom in de meest beschaafde landen der oude wereld en zoo ver de sceptor der Romeinsche keizers uitstreekte, vond men ook het Evangelie. Reeds vroeg, echter verdeelde de Christelyke kerk zich in twee hoofddeelen. De Christenen uit het oosten erkenden den Patriarch van Constantinopolen, waar de zetel van het Oostersche ryk was, voor het opperhoofd hunner kerk, terwyl de Westersche Christenen den Bisschop van Rome, de oude hoofdstad van het magtige Romeinsche ryk als hun opperhoofd erkenden, welke opperpriester naderhand den naam van Paus ontving.

Naar mate dat het Christendom van zyne oorspronkelyke eenvoudigheid afweek en dat er nieuwe leerstukken zich in de kerk indrongen, werd de scheuring tusschen de Oostersche en Westersche kerk telkens grooter, want de eene party wilde de nieuwigheden niet aannemen die de andere had ingevoerd, en daar elk zyns eigen weg ging, verwyderden zy zich al meer en meer. Van daar dat de Grieksche kerk, die gebleven is by de besluiten der eerste concilien en de gevoelens der vroegste kerkvaders, niet aangenomen heeft leerstukken uit lateren tyd door de Westersche kerk aangenomen als dat van de transubstantiatie, het geloof aan het vagevuur enz.; dat zy den ongehuwden staat der Priesters niet als noodzakelyk houdt; dat zy andere kerkelyke gebruiken, andere feestdagen en heiligen heeft dan de Westersche kerk, ja zelfs van dezelve in tydrekenkunde verschilt. Deze beide groote afdeelingen der Christelyke kerk stonden in vroegere eeuwen in uitgebreidheid en getal van aanhangers al tamelyk gelyk. De Roomsche of Westersche kerk had voornamelyk hare aanhangers in Europa en de Oostersche in Azia en Afrika, en men twyfelde byna niet meer, of binnen weinige eeuwen zouden alle inwoners van Azia een door den Godsdienst van Jezus veredeld en geheiligd volk opleveren. Maar alles verkreeg plotseling eene andere gedaante door de verschyning van Mahomed, den Profeet van Mekka. Arabie hechtte geloof aan zyne wonderen, aan zyne voor de zinnelykheid strekende leeringen en aan het ongehoorde geluk zynen wapenen.

Binnen weinige jaren verdween de hoop van vele geslachten. De heerlyke kiem van beschaving en volksgeluk, het Christendom, werd in de meeste landen van Azia onherroepelyk uitgeroeid. De leer van Mahomed breidde zich weldra uit tot in Griekenland, het zuid oosten van Europa.

Thans nog omvat het gebied van den Grooten Heer in het Westelyke Azia eene uitgebreidheid van vier en twintig duizend vierkante mylen. Onder de elf of twaalf millioenen zielen, welke deze landstreken bewonen, bevinden zich nauwelyks twee millioenen Christenen, meestal van de Oostersche kerk, als Grieken, Armeeners en Nestorianen.

Verre het grootste gedeelte der aldaar wonende Christenen leeft in diepe onwetendheid en zedelyke verbaftering; priesters en leken liggen in het diepste bygeloof verzonken; bisschoppen en zelfs Aartsbisschoppen zyn nauwelyks bekend met den inhoud van het Evangelie, en daar er byna nergens scholen bestaan, kunnen er maar zeer weinige van de leken lezen.

De Roomsche kerk is gelukkiger geweest dan hare zuster de Grieksche: door de hervorming heeft zy wel is waar vele verliezen ondergaan, doch heeft zich daarentegen uitgebreid over het grootste gedeelte van Amerika en in eenige streken van Afrika en Azia.

De Grieksche kerk heeft eene beminnyke zyde boven de Roomsche kerk, namelyk hare verdraagzaamheid jegens andere christelyke sekten. Nimmer heeft zy, zoo als hare R. C. zuster kerk eene inquisitie gehad, eene bloed bruijloft en dragonades aangeregert. Zy ontstak nooit de brandstapels om hare Christelyke medbroeders, om dat zy twyfelden of brood wel in vleesch en wyn wel in bloed kan veranderen, te verteren. Men leze onder andere de Ukase van Keizer Nicolaas van het vorige jaar. Gemelde monarch, een voorstaander van het Christendom, dat hy denkt te zyn de eenigste godsdienst, die zyne onderdanen tot ware deugd kan opleiden en gelukkig maken, belooft in gemelde Ukase den Joden, Heidenen en Mahomedanen in zyn ryk groote voordeelen; als vryheid van belastingen, vryheid van den militairen dienst, een stuk gronds om te bebouwen, akker gereedschappen, enz. zoo zy tot het Christendom overgaan, om het even tot welke der Christelyke sekten, het zy tot de Grieksche, Roomsche of Protestant-sche kerk. Keizer Nicolaas beschouwt alle Christenen

als kinderen, die tot hetzelfde huisgezin behooren, wyl zy in de hoofdeeler van het Christendom overeenkomen en slechts in neuen zaken verschillen.

De Roomsche kerk daarentegen, heeft na eener scheuring van meer dan duizend jaren van de Grieksche kerk een ruim drie eeuwen met de Protestantsche, nog maar weinige van hare oude onverdraagzaamheid laten varen. Waarom toch eeuwiglyk de jeugd godsdiensthaat tegen hare anders denkende mede Christenen ingeprent en niet alleen de stellingen der R. C. kerk geleerd, zonder zich met andersdenkenden te bemoeijen? Men leze slechts den Katholyken Catechismus, dien de Roomsche jeugd dezer kolonie in handen heeft en op de Catechistie gebruikt wordt. Hierin wordt geleerd, dat een een' volen aflaat te verdienen, men moet bidden voor de uitroeying der ketterny, waarop dan ook volgt de uitduiding wie de ketters zyn; namelyk: diegenen, welke gedoopt zynde hardnekkig weigeren, niet alle geloofstukken der H. kerk aantemen, maar eenige, of met hardnekkigheid eenige valsche leerstukken aanhangen.

Hoe Anti-Evangelisch is dit voorschrift. Overal wordt in het Evangelie den berouwhebbenden zondaar vergiffenis beloofd, maar nergens wordt er gemeld, dat deze vergiffenis voorwaardelyk is van het bidden voor de uitroeying der ketterny, volgens de bepaling die deze vragelooeken er van geven.

Doch thans vooral daar de Koning voor de Roomsche kerk in de Nederlanden zoo vele opofferingen gedaan heeft, behoort de Nederlandse geestelykheid alle zulke uitdrukkingen te vermyden; ook diende afgeschafte te worden uit het gedrukte stukje, dat de broeders en zusters van de Schapulier en van den goeden dood alhier ontvangen hebben, dat zy om vergiffenis van zonden of een volen aflaat te verdienen, moeten bidden voor de uitroeying der ketterny. Ook het leerstuk dat allen, die niet Roomsche zyn, buiten de zaligheid zyn uitgesloten, is niet doelyk voor de burgerlyke verbroedering der R. C. met andere Christelyke kerkgenootschappen.

Het is waar dat het gedrag der Protestanten, in de zestiende eeuw ook niet in alle opzichten prysselyk is geweest jegens hunne Roomsche medechristenen; er zyn ook hun dikwyls geweldadigheden gepleegd, die de verittering vergroot hebben. Hunne godsgeleerden gebruikten somtyds in hunne werken de hatelykste scheldwoorden. De Heidelbergsche Catechismus onder anderen zegt, dat de paapsche mis eene vervloekte afgodery is. Doch geen opgeklaard predikant uit dezen tyd zal dezen Catechismus meer in handen zynner katechisten laten geven en uit de moderne vragelooeken en predikationen by de Protestanten is alles verbarmen wat naar de aloude kerkelyke twisten zweemt.

Om tot de Grieksche kerk terug te keren, dient men te weten, dat hare gemeenten in Azie en Afrika in diep verval zyn; dat in Europeesch Turkyen de Grieken nog op helft der bevolking uitmaken en dat zy alleen maar in het Russische ryk de heerschende kerk is.

Daaromboven heeft de Roomsche kerk, die zich altoos zoekt uitbreiden ten koste van andere Christelyke gezindheden, in de laatste jaren, in Europa en Azie, vele Grieken tot zich overgehaald. Het verries, dat de Grieksche kerk hierdoor ondergaan heeft, wordt op twee miljarden zielen geschat. Wy hebben gezien dat Paus Leo XII. zich verheugde over het traktaat ter verlossing van Griekenland gesloten, om dat hy hoopde, dat de Grieken na hunne bevryding tot zyne kudde zouden overkomen.

Sedert de Fransche omwenteling zyn de ingezetenen van Griekenland door den handel zeer in welvaart toenomen, in weelwil der onderdrukking van de Turken; en de ryke Grieken hebben de gewoonte aangenomen om hunne kinderen op de Deutsche hooge scholen te zenden. Toen Prins Ypsilanti, in 1821 de Grieksche jongelingen, welke op die hooge scholen studeerden op riep om terug te keeren en de wapens voor het Vaderland optevatten, gehoorzaamden deze terstond, zynde zy door den geest van vryheid ontvlamd, en begaven zich naar Wallachyën, waar zy een bataillon vormden, dat Ypsilanti het heilige bataillon noemde.

Dit bataillon bleef stand houden, na dat de Wallachysche bonden lafhartig de vlucht hadden genomen. Zy sneuvelden byna allen en hun dood is een onherstelbaar verlies voor het vaderland. Zy waren het die hunne landgenoten hadden kunnen vormen en beschaven en de onkundige geestelykheid met de vorderingen der wysbegeerte bekend maken. Het is echter te hopen, dat de Grieken zullen volharden om hunne kinderen ter opvoeding op de Deutsche hooge scholen te zenden, die daar gevormd zynde de zaden van godsdienstige en wetenschappelyke beschaving in hun vaderland zullen verspreiden.

De President Capo d'Istria zal buiten twyfel krachtig medewerken tot beschaving van zyne natie. By zyn doortocht te Geneve, waar hy zich in vroeger tyd als burger had doen aannemen, heeft hy vele geschikte personen aangenomen. Onder anderen heeft hy een student in de godgeleerdheid tot zyn geheim secretaris aangenomen, wyl hy zeer bedreven is in het nieuw Grieksch.

Hoeczer ook het Christendom in Griekenland thans onder het Turksche despotismus verbasterd is, dit staat vast, dat in hetzelfde toch de kiem besloten ligt van beschaving, veredeling en zuivering des harten. De Grieken bezitten het Evangelie, en zyn dus voor verbetering vatbaar en kunnen oneindig eerder tot menschelykheid en tot aankweking van verlichting geroepen worden, dan de Muzelmannen, die door de leer zelve welke zy belyden, tot eeuwig voortdurende verbastering schynen gedoemd te wezen. God spare dus het Christendom in Griekenland!

* Uit de *Algemeine Zeitung*, het meest gelezene der Deutsche dagbladen, zien wy uit brieven uit Brussel en andere steden van Belgie in dat dagblad geplaatst, dat de beschaafde stand aldaar zeer verzeht is door het Concordaat door den Koning met den Paus gesloten, wyl deze stand vrees, dat door de concessien, welke de Koning daarin gedaan heeft, zowel in het Concordaat zelve als in geheime artikelen by hetzelfde gevoegd, gelyk blykt uit eene circulaire van den minister der binnenlandsche zaken aan de gouverneurs der provincien, de geestelykheid hare voormalige opperheerschappy zal terug bekomen, welke zy onder het Fransche bewind verloren heeft. De Protestanten hebben niets met de R. C. geestelykheid te doen, maar de beschaafde klasse in Belgie, hoewel zy zelf R. C. is, zou toch niet gaarne op nieuw geheel onder de plak der priesters willen aomen. De koning kan echter van de Staten Generaal, van welke de meerderheid R. C. is, doch meestal ontluchte en opgeklaarde lieden zyn, wel tegenstand ontmoeten, wanneer de sommen, die Z. M. eischt voor de oprigting der bisdommen, kapittels, seminarien, enz. te hoog zouden zyn. Onlangs ziedde een lid der Staten Vergadering der Tweede Kamer: "de Koning heeft slechts het oppertoezicht over het ryk (te zorgen dat de wetten uitgeoefend worden) en geen zins het opperbestuur." Wy zien dus uit gemeld Duitsch dagblad, hoewel het gemeene volk zeer te vreden is op den Koning wegens de gesloten overeenkomst, de beschaafde stand over die overeenkomst zeer bevreesd is.

AL de genen welke verschuldigd zyn of Goederen en andere effecten onder zich hebben aangaande den Boedel van wylen den Weledelen Heer JAMES BUCHANAN, worden by deze ernstig aangemaand om voor of uiterlyk den 31sten Mei eerstkomende daarvan betaling en teruggave te komen doen; zullende na voornoemden datum zonder aanzien van persoon de achterstallige pretentien geregtiglyk worden ingevorderd.—De genen welke tegen voornoemden Boedel eenige vorderingen hebben, worden verzocht daarvan ten spoedigste opgave te doen aan de ondergeteekende Executeuren. En geene kwitantien van wegens den Boedel zullen geldig zyn, welken niet behoorlyk door twee of meerdere Executeuren geteekend zyn.

J. N. C. JUTTING, qq.
H. VAN DER MEULEN, qq.
J. C. JANDROEP, qq.

Den 18den April 1828.

DE ondergeteekenden JOSEPH FOULKE, Testamentaire, C. A. ZEPPELFELDT, Gesurrogeerde en G. F. LENZ, Geassameerde Executeuren, over den Boedel en de Nalatenschap van wylen den Weledelen Heer LOUIS BRION, alhier te Lande overleden; adverterenmits deze, dat aangezien zy nu in staat zyn om den gemelden Boedel finaal te kunnen sluiten en vereffenen, zy lieden aan alle belanghebbenden in den gemelden Boedel, het zy dat zy al of niet eenige voldoening ontvangen hebben, hiermede aanzeggen: om zich tot hen te consulteeren voormeld, binnon den tyd van Acht dagen van heden af te rekenen, te verwoegen, ten einde met hen finaal te kunnen afrekenen; zoo dat gemelde Executeuren van alle verdere namaning tegen gemelden Boedel volkomen bevryd blyven.

JOSEPH FOULKE, qq.
C. A. ZEPPELFELDT, qq.
G. F. LENZ, qq.

Den 16den April 1828.

THE undersigned JOSEPH FOULKE, Testamentary Executor, C. A. ZEPPELFELDT, Surrogated Executor and G. F. LENZ, Assumed or Joint Executor of the Estate of the late LOUIS BRION, Esq. deceased in this Colony, do hereby make known, that as they are now able to close and settle the said Estate, they do herewith notify to all those concerned in the same, whether or not they have received any payment or satisfaction of the said Estate, to present themselves to the above named Executors, within eight days from this date, in order to be enabled finally to settle with them, so that they the undersigned may remain entirely free and exonerated from all or any further claims or demands against the abovementioned Estate.

JOSEPH FOULKE, qq.
C. A. ZEPPELFELDT, qq.
G. F. LENZ, qq.

Den 16den April 1828.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende als in huwelyk hebbende Meisjevrouw Anna Sophia De Windt, eenige Dochter van wylen Meisjevrouw SUSANA DUWANY, Wed G. VOS DE WINDT, roept op mits deze al de genen die vermenen mogten eenige actien of pretentien tegen den Boedel van wylen gemelde Wed. De Windt te hebben, om dezelve uiterlyk tot den 31sten Mei aanstaande aan hem ondergeteekende ten fine van finale vereffening in te leveren; gelyk hy ook mede hiernede al de genen die aan gemelden Boedel verschuldigd mogten zyn, ernstiglyk aanzegt, om voor of uiterlyk ultimo Mei aanstaande finale afrekening en betaling te komen doen.

J. THOMPSON.

Den 18den April 1828.

NOTICE.

THE undersigned, as united in Matrimony with Miss Anna Sophia De Windt, the only Daughter of Miss SUSANA DUWANY, Widow G. VOS DE WINDT, deceased—doth herewith call up all and every person who may conceive to have any action or pretention against the Estate of the said late Widow De Windt, to deliver in their claims to the undersigned for final settlement on or before the last day of May next—in like manner he also herewith seriously notifies to all those who are indebted to the said Estate, to come forward to settle and pay their accounts on or before the said last day of May next.

J. THOMPSON.

April 18, 1828.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J A Delima	Dew. H van Broek
Benjamin Jesurun & J De	Joseph Buonaparte
ola & Son.	Le marquis de Gabriac
M A Jesurun	James Graanlief
J N C Jutting & I J Ram-	L'archeveque à Baltimore
melman Elsevier Jr. qq.	F W van Allei
M de Mey Schotborgh	J B Reys
J van Nes Ziegler	Dew. C Dettinger
J H Retemeyer	Louis & Charles Dewitte
S M Specht	G Vos & B A Cancryn
Johs. Lingstul n. z.	M J Niewindt
A Matthey	Graham
Dewed. Philips	J Tuyn
H Erkelens	J. B. Evertsz
Maria Craane	Latté
Joseph Foulke	D Serrurier
Johanna Miri	Juanna Bautisma Evertsz
Dorothea M Senior	Ph. Robinson
Guignan	A Berg
Hendrina Plein	Bing & Jutting
Maria H Ascencion Lesier	J N C Jutting
J Manuel Scharbou	W J G Jutting
Manuel Al. Corea	Dewed. S E Forbes
Charles Schults	W Forbes
David Cole	Dewed. G van der Meulen
P M Morcin	Lucas Hanez
Johannes Rimon	Dewed. P R Dewindt
Caela Dacosta	G Vos J. z.
Maria Ohyna Hardschil	Louis Baetens
Carlo Neuman	Jan Verburg
Moses Rodrigues	A Kuiper
Manuel M Moraton	Delima & Zoon
Ignacio M Arosena	H A Cohen
Feny Smith	Helena Heermanus
N Anslin	D Bing
W G van Bronkhorst	Goldman, Meyer & Tanlau
J W Worsdel	John A Leamy
W Peeters	Muysken
Albert Berens	A de Greeuw
C F August	F Wirz
W Punnetta Co.	Wiegand
Zirzow & Blum	C Zimmerman

Curaçao den 18den April 1828.

A. HELLMUND,

Belagt met de Post directie.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

(From the Glasgow Courier, January 29.)

THE MINISTRY.

The Gazette of Friday announces the appointment of Duke of Wellington as *First Lord of the Treasury*, and of Mr. Goulburne as *Chancellor of the Exchequer*. The Gazette is, from inadvertence, we are told, on the part of the Clerk of the Council, silent with respect to all the subordinate arrangements, except that the names of his Grace's colleagues at the Treasury, are stated.

But this is quite enough. It is sufficient to the true-hearted throughout the British dominions in every quarter of the world, and to the Government of every other State. It gives assurance at home of manliness, and a steadfast adherence to the essential principles of the Constitution in the Prime Minister of Great Britain; and his name, in that character, must inspire in every Cabinet in Europe a confidence and an awe which no other could awaken.

It thus appears that all the political wits of the Metropolis have hitherto been at fault in giving out their "correct" lists of the Wellington Administration. That the Duke will rally round the King's throne all the faithful of the land, does not admit of any doubt; and that Mr. Peel, and Lord Melville, and other men of honour, who shrunk from the alliance of liberalism, will form a part of the new Administration, is of a surety equally unquestionable. But the whole frame of our Executive having been dislocated by the intrigues of Messrs. Brougham and Canning, and Lord Goderich having been driven from that to experimental supremacy with which his King's command, and at a perilous crisis, and not his own ambition, elevated him;—it were idle to expect that all the fragments of Lord Liverpool's discovered Ministry can be gathered up, and adjusted in a permanent form, within a few days, so as to adopt all the parts to the complicated machinery of the ruling power in this great empire. We have no faith in shallow "leading articles" upon assumptions instead of facts; and therefore we give to the wind all the trash with which the imps of the press in London have quacked the country for the last eight or ten days.

But there is one point upon which we must distinctly meet the silly clamours which those false and foul calumniators have raised. The same scribes who, from the 11th of April to the 2d of May last, poured out every morning and evening all the phials of their venom against the Duke of Wellington and his honest colleagues—who imputed to them a conspiracy against the legitimate prerogatives and the personal dignity of the King—who exhausted all the munition of falsehood and rant, until the whole kingdom from the Lands-end to *Ultima Thule* were sickened with slander—the same grovelers now come forth in all the bitterness of disappointment and impotency, and tell us, that the Duke of Wellington has, by accepting the office of Premier, involved himself in an inconsistency which fixes on him a stigma "worse than madness." And what is the foundation of this charge?

One of the *liberal* journals—notoriously the tool of the evil spirit which tempted Mr. Canning into the paths of dishonourable coalition—thereby fit to quote its own report of the Duke's speech in the House of Lords, on the 2d of May last, and makes him say, on that occasion, that he would not "voluntarily resign a situation so consonant to his feelings and to his habits (as that of Commander in Chief) for the mere empty ambition of being placed at the head of the Government;" that he "knew he was disqualified for any such office;" and that if he had done what was imputed to him, he would "have been mad, and worse than mad." Another of the same sort of chroniclers backs this statement by informing the public, that his Grace circulated a report of his speech, as correct, which was in substance, the same with that reported in the "leading" Journal.—Now, upon this we remark, in the first place, that even by their own showing the Duke spoke of a voluntary preference of the Premiership to the office of Commander-in-Chief—and that what he said bore reference to the state of affairs at the same time that Mr. Canning intimated his purpose of condescending to admit the Duke of Wellington and his former colleagues to the honour of supporting him as Premier—and had no reference to any future and contingent case in which he might be called on to get, involuntarily perhaps, in that situation which, in his apprehension, was least fitted to his own feelings and habits and talents, or in any other. But it will be recollected that after he resigned his office as Commander-in-Chief, he declined, at the invitation of his Sovereign, to return to it—that afterwards, upon the reiterated request of that Sovereign—which is equivalent to a command—he reluctantly, and therefore in some degree, involuntarily resumed the command of the army. It will be recollected too, that when he was recently called on by his Majesty to form a new Administration, the ministries of Mr. Canning and Lord Goderich had expired, although they were buried in oblivion—that "all the talents" and all the "liberals" of every kind and description, had deserted their posts on the eve of battle, within a few days of the meeting of Parliament. That the veteran Tierney, and the strapping Goderich, and the riper Lansdowne, had all fled from the field, conscious of their weakness, and nervelessness, and incapacity—and that even Mr. Henry Brougham, with his whole stock of eloquence and ready assurance, did not attempt to lead on the party;—how he had stuffed up and clothed with a little bombast only. The King was indeed and in truth de-

serted. And to whom could he look, in such an emergency, with greater propriety, than to the Duke of Wellington—the prop, and the pillar, and the brightest ornament of his throne. Let it be remembered, too, that other circumstances had changed most materially, betwixt the 2d of May, 1827, and the middle of January, 1828—that the country had been rashly plunged into an unprincipled (on our part) and complicated war—that every nation in Europe was openly or covertly in arms, for purposes of aggression or self defence—that the meeting of Parliament was about to bring to light the hidden things of diplomacy, which a "liberal" administration had veiled in impenetrable darkness—that financial difficulties appalled our most vaunting and vaunted political economists, leaving them no alternative but the revival of the inquisitorial *Whig* income tax—that, perhaps, before another sun went down, the Government of the country might hear tidings of a general war over the face of Europe. At such a crisis could the Duke of Wellington, or any truly patriotic man plead his predilections for this office or 'tother—and urge any modest plea of his unfitness for any situation in which his sovereign, in the name of his country, called him to act? Was he to be bound down by any previous statement of his personal feelings as a soldier, or any different intimation of his own opinion that he was not qualified to hold the post assigned him? Where is the man who will say so?

But although we make these remarks on the hypothesis that the report of the Duke's speech alluded to, is a correct report, we are not prepared to admit that it is correct. We have no confidence in the reports of notorious party papers, and we have never seen, or, until this day, heard of any authentic report of that speech. And we happen to have another, which does not contain one word of the "madness" which, in the insanity of party spleen, has been infused into its substance.—"I have been accused (his Grace is reported to have said) or ingratitude towards His Majesty, and of aspiring to the situation of Prime Minister—and that, in consequence of my disappointment, I threw up the command of the Army. These charges are absurd. Every one who knows me is aware, that my being Prime Minister was out of the question, and no man ever spoke to me to whom I did not express the same opinion." This declaration, be it observed, referred to the time and circumstances of his resignation, and not to the present state of our public affairs.

A great deal of affected terror has been expressed lest the Duke should hold, at one and the same time, the offices of Premier and Commander-in-Chief. On this matter we have no uneasiness. We are quite convinced that the Duke of Wellington knows too well the Constitution of our Government, and the spirit of our country, ever to dream of assuming the office of Dictator—and we are quite assured, that he has been induced to accept of the Premiership solely for the purpose of consolidating an Administration, which, sanctioned by his high character, will insure the confidence of his country, and command the respect of foreign nations. When that is done, and the peace of Europe insured, we have no doubt that he will relinquish the high and arduous duty which he has undertaken at the call of his Sovereign, and will return to that office which his unrivalled achievements and his professional feelings point out as his appropriate sphere. The Duke of Wellington will never do aught derogatory to his own honour, or inconsistent with the best interests and liberties of his country.

From Beaumont's Travels in Buenos Ayres.

PRESIDENT RIVADAVIA,

At the hour appointed I punctually attended the President, whom I had the misfortune of being introduced to in London, and of knowing by his acts in Buenos Ayres. On presenting myself at his Excellency's residence in the Fort, his aid de-camp in full uniform received me. I gave him my card, and was desired to wait in the anti room till his Excellency was at liberty; this I did for nearly an hour, during which time the gentleman in uniform was very earnest in endeavouring to ascertain the extent of my observations while at Montevideo.—Word was at last brought that his Excellency was at liberty; my interrogator immediately disappeared in great haste, and after a quarter of an hour's absence, returned and led me into the audience chamber, where I was left alone to wait the entrance of the President: but expecting only to see Mr. Rivadavia, whom I had so frequently shook by the hand in London, and joked with at my father's table, I did not feel as perhaps I ought to have done, the awfulness of the presence.—The silvery tinkling of a little bell in the adjoining room arrested my attention, when lo! the door opened with solemn slowness, and discovered the President of the Argentine Republic gravely advancing, and with an air so dignified, that it was almost overpowering. Every little particular relating to a great man is generally interesting to the public; it may therefore not be impertinent to give a short description of his Excellency's person and appearance. Don Bernardo Rivadavia seems to be between forty and fifty years of age, about 5 feet in height, and much about that measure in circumference; his countenance is dark but not displeasing; it denotes acuteness, and with his features appears to belong to the ancient race, which formerly sojourned at Jerusalem; his coat is green, buttoned *à la Napoleon*; indeed it is said he is very fond of imitating that once great personage in such things as are within his reach,

such as the cut or collar of a coat, or the inflation of an address. His Excellency slowly advanced towards me, with his hands clenched behind him; whether this too was done in imitation of the great well known, or to join something of a counterpoise to the weight and bulk which he bore before him, or to guard his hand from the unhallowed touch of familiarity, it might be equally difficult and immaterial to determine; but his Excellency slowly advanced, and with a formal patronizing air at once made known to me, that Mr. Rivadavia in London, and Don Bernardino Rivadavia, President of the Argentine Republic, were not to be considered as one and the same person. After our few formal salutations were over, I hastened to express to his Excellency the grievous disappointment which the friends of his country, in England, must feel at the falsification of their just expectations. I took the liberty of reminding him of the promises of powerful aid and national gratitude, which had been lavished on us in England, to induce us to advance our capital and our cares in the work of promoting emigration to their shores. I pointed out to him the misapplication of the money and stores which we had sent out for the aid of such emigrants, as chose to settle on our land. I stated to him that I could procure no account from the agent, who under Dons Lezica and Decastro, had the charge of the stores, and had also, I believed, great part of the money; not from the Dons themselves; and I asked him to assist me in procuring from these persons some account at least, and to aid me in rescuing the wreck of our property from their grasp. I also hoped that he would cause his emigration committee to repay our advances for the passage of the emigrants, according to the advertised offers, and the contract of Don Lezica. For it was always considered very doubtful whether the emigrants would choose to stop at the rural settlement; it was apprehended, that the high wages and other attractions at Buenos Ayres, would cause them to prefer the city; and the instructions sent out were, that if they did so, they might be indulged, when the government was to be called upon to pay their passage money, according to their public offer, and the insurance in Don Luzica's contract, to the extent of 200 families. The submission of these topics was frequently interrupted or only replied to, by his Excellency asking with provoking coolness. "How are the ladies?" "I hope your mother is well?" "Your father has been very unhappy in this business." When, however, his stock of kind inquiries were exhausted, he pleaded his numerous engagements, and begged of me to speak with the ministers—the ministers would speak with him—and so we should speak together. He then went to the adjoining room and rung his little silver bell; when he re-entered he was accompanied by Mr. Oliviera, secretary to the minister Aguerre, to whom he introduced me, telling him to do every thing in his power to forward my interest; but although this gentleman always behaved with great personal civility, neither from him, the president, nor any other member of the government, could I procure the least jota of assistance or redress.

N. B.—The author is a son to Mr. Beaumont, the Member of Parliament, whose commercial house has suffered to a serious extent by their speculations to Buenos Ayres.

Curaçao, den 16den April 1828.

DE na te meldene benoeming is door den Hoogsta. Geatr. Heer Directeur ad-interim dower kolouie gedaan; namclyk:

Van den Heer Pieter Eskildson, tot Loods belast met de attributen van Haven-Meester, in de plaats van den Heer W. Graval, dewelke gervol ontslagen is.

De Algemeene Secretaris van Politie, Gouvernement en Justitie, W. PRINCE.

DE ondergeteekende als aanvaard hebbende den ab-intestato Boedel van Wylen den Heer Salomon Bulte, zullen op den Eersten der aanstaande maand Mei, op Publicke Opveilinge doen verkoopen: Een Huis gelegen aan de Overzijde dezer haven, onder Vyfde Wyk No. 329; als mede Eenige Meubelen, &c.

G. VOS. } Weesmeester.
B. A. CANCRYN. } teren.

Den 11den April 1828.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende staande op zyn vertrek van dit eiland, maakt aan het publiek bekend, dat de affaires van de Nederlandsche Handel Maatschappij door hem zyn overgedragen geworden aan het handelshuis van de Heeren THEOD. JUTTING & AEM. DE VERR Jr., ten gevolge waarvan genoemde Heeren geauthoriseerd zyn, om alle zaken gemelde Handel Maatschappij betreffende te beataren, alle brieven en koopmanschappen aan zyn adres komende, zoo wel in zyne publieke als private betrekkingen, in ontvangst te nemen, te openen en daarmede volgens zyne instructien te handelen.

De Handels Agent, J. EVERAERTS.

Den 11den April 1828.

WAARSCHOUWING.

HET Publiek wordt hierby gewaarschuwd om geen krediet te verleenen aan de Officiere en Equipage van de Buenos Ayres Brik La Presidente, aangezien geene schulden of eenige engagementen door hun aangegaan, zullen erkend of betaald worden door den Kapitein of de Consignataris.

Den 2den April 1828.